

EXPUNERE DE MOTIVE

Pentru procesul de implementare a reformei sanitare în scopul îmbunătățirii asistenței medicale a populației , alături de Legea asigurărilor sociale de sănătate , Legea sănătății publice , Legea spitalelor și Legea de organizare și funcționare a cabinetelor medicale este absolut necesară elaborarea și punerea în practică a Legii asistenței medicale de urgență. La ora actuală acest domeniu este reglementat printr-o multitudine de acte normative – hotărâri de Guvern, ordine de ministru – de multe ori contradictorii sau neacoperind tot domeniul de activitate al asistenței medicale de urgență .

Asistența medicală de urgență trebuie să fie un model de integrare a serviciilor de asistență medicală atât spitalicești cât și prespitalicești, care să permită în condiții critice accesul liber al populației la servicii de specialitate, care să ducă în final la creșterea calității , optimizarea resurselor și scăderea costurilor. Astfel, asistența medicală de urgență integrează în activitatea de îngrijire a cazurilor critice din punct de vedere vital toate nivelurile de asistență – primară, secundară, terțiară – pentru a fi capabilă să asiste în regim continuu prin unitățile sanitare ambulatorii, spitale sau la locul accidentului și să colaboreze cu poliția, pompierii, apărarea civilă și echipele de voluntari.

Prezenta propunere legislativă urmărește crearea unui cadru juridic adecvat pentru acordarea asistenței medico-chirurgicale de urgență având ca deziderat o lege modernă în acord cu cerințele de integrare europeană. Astfel, unitățile sanitare care acordă servicii medicale de urgență pot să fie atât publice cât și private , organizarea și funcționarea serviciilor de urgențe medicale revenind Ministerului Sănătății prin acte normative specifice.

Un capitol al legii conține prevederi referitoare la transportul medical în cazurile de urgență medico-chirurgicale , detaliind sistemele de transport medical, atât în cazurile de urgențe medicale care necesită resuscitare și terapie intensivă , precum și cele aeriene și navale, acolo unde este cazul.

O secțiune aparte este dedicată serviciilor speciale de asistență medicală de urgență cum sunt salvamontul, salvamarul și salvaminul.

Pentru a putea concepe un sistem integrat de asistență medicală de urgență este prevăzută crearea unui serviciu de primire urgențe și dispecerat la nivelul spitalelor care reprezintă interfața cu serviciile de ambulanță și cele ambulatorii de specialitate.

În scopul creșterii calității actului medical este prevăzut ca în sistemul asistenței medico-chirurgicale să fie încadrați medici cu specialitatea medicină de urgență , care vor urma periodic cursuri de perfecționare și evaluare. O noutate adusă de prezenta propunere legislativă în ceea ce privește personalul care acordă asistență de urgență se referă la personalul paramedical care are o altă


pregătire de bază decât cea medico-sanitară și care în urma unor cursuri de calificări pot participa la manevre de descarcerare și prim ajutor medical.

Pentru a se asigura o comunicare și informare rapidă și eficientă se prevede un număr unic pe țară pentru apeluri de urgență la care accesul este gratuit și necondiționat .

În ceea ce privește finanțarea serviciilor de urgență și a transportului medical , aceasta se realizează din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate , din bugetul de stat , din fondul de asigurări pentru accidente de muncă, după caz, în funcție de specificul cazurilor sau de terțe persoane care solicită în scop propriu asistența medicală de urgență.

Ministerului Sănătății , Ministerului Administrației și Internelor și Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei le revine sarcina, conform prevederilor prezentei inițiative, de a elabora norme specifice de aplicare a legii.

INIȚIATORI,


DEP. DR. SANDA ȘTEFAN
DEP. DR. AȘTEI LUCOVIC
DEP. PETRE MAIDIN
DEP. IULIA PATAKI
DEP. LUCIANA
DEP. CONSTANTA POPA
DEP. BURNEȘ ION
Cap. A. ION MIHAI NAȘORSE